

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars tertia, hoc est:
Tractatio evangeliorum tam dominicalium, quam
festivalium, ad recte se sub variis tentationum generibus
gerendum, disposita**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Secundo

[urn:nbn:de:bsz:31-126133](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126133)

Hæc nostra cōsolatio fit, quando impii in mundo florēt, Pl. 73, 5. quod Deus suos cognoscat, 2. Tim. 2, 19. ne unquam à Christo abstrahamur: Veniet aliquando tempus, ubi apparebit, quid sit inter justum & impium, Mal. 3, 18. Quin & nos Servator, tanquam Paradisi exules, quales propter peccata sumus, simul secum introduxit, ut jam cives Sanctorum & domestici Dei simus, Eph. 2, 19. Et quando hîc in tempore gratiæ per verbum & sacramenta illi copulamur, tandem aliquando in Hierosolymam cœlestem introducet nos, ubi cum eo semper erimus, 1. Thess. 4, 17.

Secundo.

Digrediemur nunc ad secundam partem, triplicem Medelam ex Evangelio meditaturi, quæ sunt

1. Ex Christi Omniscientiâ. Eminus enim asinam videt, & novit locum, ubi alligata est, novit, quod pullum penes se habeat, novit, neminem unquam hominum super eâ sedisse, ut Lucas addit, c. 19. v. 30.

Hæc luculenta sunt argumenta, Regem hunc nostrum Dominum omniscium esse, à cujus oculis nihil quicquam absconditum est, Sir. 40. v. 24. sed omnia aperta sunt, Hebr. 4, v. 13. Videt laborem & afflictionem nostram, Psal. 10. v. 14. numerat fugam nostram, Psal. 56. v. 9. novit sermones nostros in linguâ, Psal. 139. v. 4. novit gemitus & desideria nostra, Psal. 38. v. 10. novit opera nostra, & ubi habitemus, Apoc. 2. v. 13.

Ita vidit Israëlitas in Ægypto pressos, Exod. 3, v. 7. Josephum in carceratum, Gen. 39. v. 2. Eliam in exilio, 1. Reg. 19. v. 4. seqq.

aliosque, quos compendii ergò hæc vice adducere nolumus.

Ex his paucis verò satis apparet, quod pios suos Deus orphanos non derelicturus, Joh. 14. v. 18. sed ubique cum illis in tribulatione futurus sit, Psal. 91. v. 15. quo videant justitiam ejus, Mich. 7. v. 9.

Christus vidit asinam alligatam. Ita noli dubitare, si forte catenis vinctus sis ut Petrus, Act. 12. v. 6. aut Satanus alligavit te spiritu morbi, ut filiam illam Abrahamæ, Luc. 13. v. 16. aut tantis malis involutus es, ut nescias, quid agere debeas, ut Rex Josaphat, 2 Chron. 20. v. 13. quin Jesus tuus omnia conspiciat, & sicut semper fidelis fuit in promissionibus suis, ita neque te fallat, sed tempestive auxilio suo tibi aderit, teque liberabit ab omni opere malo, 2. Tim. 4. v. 18. aut per mortem dissolvat, & ad se trahet, quod multo magis melius, Phil. 1. v. 23.

Vidit asinam pullum secum habuisse. Ita magis te liberosque tuos, quibus te donavit, respiciet. Ecce, oculi Domini super metuentes eum, Psal. 33. v. 17. 18.

Vidit, quod nullus unquam hominum super asina sederat. Ita optime ille vires nostras cognoscit.

-- Quid valeant humeri, quid ferre recusent.

Hinc neminem tentari patitur, super id quod potest, 1. Cor. 10. v. 13.

Hæc consolatio tua esto, mi Christiane, quando angustiis & calamitatibus immersus es, nec dubita quin totam tuam miseriam Servator tuus perspiciat. Ardentibus itaque precibus ad eum converte te, & sollicita eum, & exaudiet, & eripiet te, Psal. 145.

v. 19. nemo unquam confusus est, qui speravit in eo, Sir. 2. v. 11.

2. *Ex Christi Omnipotentia.* Ita enim Possessoris asinæ cor flectit, ut ad verba discipuli illicò asinam cum pullo dimittat, & obtemperet. Hic radius fuit divinæ potestatis & gloriæ, quo satis probavit, se non nudum hominem, sed Deum super omnia benedictum esse, Rom. 9. v. 5. qui corda hominum in manu habeat. Prov. 21. v. 1.

Hæc divina Omnipotentia competit ei vi unionis personalis, secundum humanam quoque naturam, hinc ait ipse: Data est mihi omnis potestas in cælo & in terrâ, Matth. 28. v. 18.

Id quod multifariam in diebus carnis suæ probavit, per varia miracula, quæ in cæcis, mutis, surdis, claudis, leprosis, defunctis quoque probavit, quorum exemplis Historia Evangelistarum redundat. Videtis plura miracula Matth. 8. v. 26. Matth. 14. v. 2. Luc. 5. v. 6. Joh. 6. v. 10. seqq. Joh. 18. v. 16. Hinc, nemo potest hæc signa facere, quæ tu facis, nisi Deus fuerit cum ipso, Nicodemus ipse fatetur, Joh. 3. v. 2.

Non igitur impotentem, sed omnipotentem Servatorem habemus, qui omnibus Creaturis dominatur, & corda quoque movere potest, ne homo faciat, quid cogitet, sed quid Dominus velit, Prov. 16. v. 9. Esa. 8. v. 9.

Ita consilia filiorum Jacob adversus fratrem Josephum, Gen. 39 & seqq. Propositum Bileami, Num. 22, 38. Nebucadnezaris edictum, Dan. 3, 9. inhibuit, & ad bonum finem direxit.

Idem ille Deus adhuc hodie vivit, ideo noli animo cadere, quando gentes fremere & Reges terræ adversus Dominum, &

Christum ejus consultare vides, Psal. 2, 2. quando vaftris consiliis conceptis, eos dicere audis: Venite & disperdamus eos ne sint gens, Ps. 83, 4. Tunc Domino commendas vias tuas, dicens:

Causa tua est, Causam Chrtiste tue-
re tuam.

Sic nunquam periclitaberis, Dominus enim consilia eorum inhibebit, ut ea non possint stabilire, Psal. 21, 12.

Magnas agant astutias,
Vadit Deus vias suas,
Manu suâ retractans.

Deum enim diligentibus omnia in bonum cooperabuntur, Rom. 8, 28.

3. *Ex Christi Clementia.* Quicquid enim ille facit, in nostrum commodum facit, Hinc Propheta: Exulta filia Sion, juba filia Jerusalem, Ecce! Rex tuus venit tibi iustus & Salvator, Zach. 9, 9.

Hæc magna gratia est, quando inspici-
eimus

1. *Adventantis Encomium.* Regis enim titulo ille insignitur. Lætare hinc mi Christiane! Jesus Rex tuus est, tu subditus ejus, ideo tibi tutelâ suâ patrocinabitur. Non enim solum omnipotens est, Jud. 9, 4. sed lætatur quoque ad benefaciendum nobis, Jer. 32, 41.

2. *Admirabile hospitium,* quod est anima & cor tuum, ideo Propheta ait: Rex tuus venit tibi. Quod quidem proprie de Ecclesiâ Judaicâ intelligendum, tanquam filiâ Sion, cui Messias principaliter promissus fuerat, salus enim ex Judæis est, Joh. 4, 23. Quia vero in propria venit, & Sui eum non receperunt, Joh. 1, 11. ideo paries maceriat medius solutus est, Eph. 2, 14. ut jam nul-
lum

lum discrimen sit inter Judæum & Græcum, Gal. 3, 28. sed quisquis timet illum, & operatur justitiam, acceptus est illi, Act. 10, 34. Id grato animo agnoscēs, dic: Non sum dignus Domine, ut intres sub rectum meum; sed tantum dic verbum, & sanabitur anima mea, Matth. 8, 9.

3. *Singulare beneficium.* Non enim inanis accedit, sed beat credentes suos.

1. *Justitia amiculo.* Ideo Propheta ait, Ecce Rex tuus venit tibi justus, non modo respectu sui, quia est Sanctus Sanctorum, Dan 9, 24. Esa. 53, 9. sed etiam respectu nostri, est enim justus servus Dei, qui in scientiā suā justificabit multos, Esa. 53, 11. Unde dicitur Jehova Zidkenu, Deus justitiæ nostræ, Jer. 23, 6. Hæc consolatio nostra esse potest, quando lex nos accusat, & conscientia inquietat ratione peccatorum commissorum. In Domino sunt justitiæ nostræ & robur, Esa. 45, v. 23. Rom. 3, v. 25.

2. *Grato auxilio.* Venit quoque, ait Vates, tanquam Salvator. Noscha in Hebræo est, quod significatione reciproca significat & talē, qui seipsum juvat, & talem, qui salvatus est. Unde LXX. Interpretes per voculam *σώζω* expresserunt. Utrumque ad eum applicari potest, Hebr. 5, 7. Nec minus nobis solatio est, in eo enim, in quo passus est ipse, & tentatus, potens est eis, qui tentantur, auxiliari, Hebr. 2, 18. ideo ait: Tibi, tibi venit. Tu Christiane! tibi applica inquiring: Seio cui credidi, 2. Tim. 1, 12. 1. Tim. 4, 8.

De Tertio.

Restat *Cautela*, quæ tribus absolvitur Regulis, quarum

1. *Mandatum perage.* Hic discipuli non

multum dispuearunt: sed euntes fecerunt, sicut præcepit illis Jesus. Hoc egregium exemplum est, quod nos imitari debemus. Obedientia enim melior victimâ, Sam. 15, 22.

Deus summus noster Magistratus est, cui obstricti sumus

1. *Jure Creationis*, Pl. 100, 2.

2. *Jure Redemptionis*, 1. Petr. 1, v. 18. Tit. 2, v. 14.

3. *Jure Sanctificationis.* In Baptismo enim Diabolo renunciavimus, & contra nomina nostræ libere vitæ inscribi curavimus, ut jam non amplius servi peccati simus, Rom. 6, 28. ideoque nobis pignus hæreditatis nostræ dedit, qui est Spiritus sanctus, Eph. 1, 14.

Propterea mandatum ejus omnibus præferendum est. Si volueritis & audieritis me, bona terræ comedetis, Esa. 1, 19.

Quemadmodum vero discipuli Christi hic animam solvere & Domino suo adducere jubentur: sic adhuc hodie verbi ministri peccata & flagitia reprehendere debent, quo vitiosi ejusmodi homines peccatorum vinculis solvantur, & Christo adducantur. 2. Tim. 4, 2. 2. Tim. 2, v. ult.

Imprimis vero discipuli hi suo exemplo instruunt nos, ne scrupulosi simus in mandatis divinis, sed in Christianâ simplicitate ea perficiamus, nihil dubitantes, quin is, qui præcepit, promissionem suam impleturus sit, tanquam qui potens est omnia facere superabundanter, quam petimus, aut intelligimus, Eph. 3, 20.

2. *Ingressum promove.* Fecit hoc plebecula

1. *Jumentis.* Ubi enim Servator discipulos suos ablegat ad adducendam asinam, statim parati sunt, & herus quoque promte